



FOTOGRAFIE: JANEY VAN IERLAND

Halina is... het ultieme familiedrama voorbij

'Nu ik 42 ben, merk ik dat ik minder op zoek ben naar de heftige, dramatische verhalen die het beeld bevestigen van de turbulente kindertijd,' zegt Halina Reijn, als ze mijmert over familie, 'haar' *Rouw siert Electra* en de film *Lion*.

De eerste grote voorstelling die ik met mijn regisseur en artistiek leider Ivo van Hove maakte, was *Rouw siert Electra*. Ik was 28 en zelf nog enorm bezig om erachter te komen wie ik eigenlijk was. Wat wil ik? Wie heb ik lief? Wie zijn mijn ouders, en wie ben ik ten opzichte van hen? Het stuk werd in 1931 geschreven door Eugene O'Neill. Hij baseerde zijn verhaal op de Griekse oertragedie *De Oresteia*. Volgens Ivo was *Rouw siert Electra* het ultieme familiedrama. Een vertelling over hoe je kunt proberen je te ontworstelen aan je ouders, maar hoe je uiteindelijk altijd een product bent van hun DNA en opvoeding. Het spelen van de rol van de dochter in dit gebroken gezin maakte in-

druk op me. Met het personage dat ik vertolkte, liep het niet goed af. Haar moeder vermoordde haar vader en zijzelf ging een relatie aan met haar broer en sloot zich uiteindelijk op in het ouderlijk huis, samen met 'de geesten van haar voorvaders' door wie ze zich zou laten bespoken 'tot de familievloek helemaal is uitgeboet'. Niet echt een aangename kerstgedachte, maar wel (zij het uitvergroot) op een bepaalde manier herkenbaar. Hoeveel mensen bezoeken niet een therapeut of vechten anderszins met de wonden die ze opliepen in hun jeugd? Juist om op te groeien moet je je blijkbaar los kunnen maken van je opvoeders. Nu ik 42 ben, merk ik dat ik minder op zoek ben naar de dramatische verhalen

die het beeld bevestigen van de turbulente kindertijd die verwerkt moet worden. Met ouderdom komt misschien wijsheid, zachtheid en vergevingsgezindheid. Mij maak je niet blijer dan met een kerstboom, mijn drie zussen, moeder, nichtjes en neven plus aanhang eromheen. In de prachtige, waargebeurde film *Lion* verdwaalt een klein Indiaas jongetje dat met zijn moeder en broertje heel gelukkig maar in armoede, in een klein dorpje leeft. Via allerlei omzwervingen belandt hij in een weeshuis. Hij wordt geadopteerd door een fantastisch koppel uit Australië. Met liefde en in weelde groeit hij op, maar hij kan zijn echte moeder en broertje nooit vergeten. Hoeveel hij ook van zijn adoptieouders houdt, zodra hij

Halina, waar moeten we de komende tijd écht naartoe?

Wat mogen we de komende weken zeker niet missen? Drie tips van onze columniste Halina Reijn.

volwassen is, staat zijn leven in het teken van één ding: zijn biologische mama terugvinden. Bij de aftiteling laten ze de echte, ontroerende beelden zien van de jongen en zijn moeder.

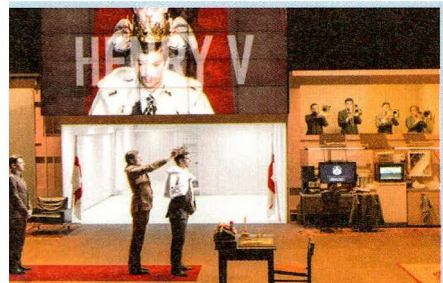
Lion doordringt je ervan hoe ongelooflijk belangrijk familiebanden zijn. De eerste paar maanden van een mensenleven blijken cruciaal. De manier waarop je je dan hecht aan de handen die je oppakken en de borst die je voedt, is bepalend voor de rest van je leven. *Lion* heeft exact dezelfde boodschap als *Rouw siert Electra* (je kunt je niet losrukken van familie), maar de impact van de film is hoopgevender dan die van de voorstelling. Na het zien van *Lion* omarm je je geliefde nog maar eens stevig, of hang je direct met je beste vriendin aan de telefoon en stuur je je moeder spontaan een bos bloemen. Nog altijd weet ik niet precies wie ik ben. Het leven gaat, zoals bij iedereen, met vallen en opstaan, en de mate waarin je jezelf kunt accepteren, verschilt per periode enorm. De kunst is om te vieren wie je liefhebt. Huisdier, kennis, kind, kameraad, echtgenoot, ouders, we hunkeren allemaal naar connectie en liefde, en ondanks alle butsen die we onvermijdelijk opliepen tijdens onze jonge jaren, is het zaak elkaar tegemoet te treden met een open en warm hart. ✿

Halina Reijn

is actrice en schrijfster. Ze speelt in talloze films en schittert veelvuldig op de planken als voornaam lid van Toneelgroep Amsterdam. In 2005 debuteerde ze als schrijfster met *Prinsesje Nooitgenoeg*, recent kwam *Loos* uit. In 2007 won ze een Gouden Kalf, in 2013 de Theo d'Or.

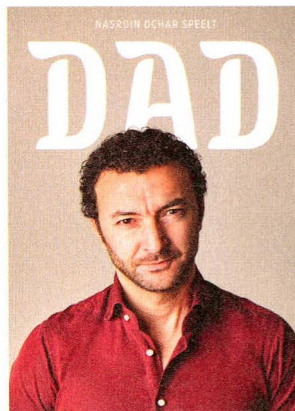
1. Kings of war

'Zelf speel ik niet mee in deze mammoetvoorstelling van Toneelgroep Amsterdam. In Amerika is *Kings of war* alom geprezen als het beste politieke stuk ooit. Hans Kesting is ongekend briljant als Richard III, die verbijsterend veel overeenkomsten blijkt te hebben met Donald Trump. Actueel, geestig, allesomvattend, meeslepend totaaltheater. Niet te missen!' *Waar & wanneer: vanaf 15 december in Stadsschouwburg Amsterdam*
Meer informatie: tga.nl



2. DAD van Nasrdin Dchar

'Een solovoorstelling van een zeer getalenteerde acteur over zijn vader. Ik ben zelf nog niet geweest, maar hoor enkel jubelende verhalen. Ik ga kijken.' *Waar & wanneer: december, in het hele land. Meer informatie: theaterbureaudemannen.nl*



3. 4 jaargetijden met Angela Schijf

'Powervrouw en mijn eigen *Meisje van Plezier* heeft deze voorstelling zelf gemaakt. Ik vind haar een prachtige, krachtige, lieve, talentvolle dame. Dus gaat dat zien!' *Waar & wanneer: 9 december in DeLaMar, Amsterdam; 16 december in Junushoff, Wageningen; 26 december in De Goudse Schouwburg, Gouda*

